U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **K. P.,** zast. Mgr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2017, č. j. OAM-89/LE-LE05-LE05-PS-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 8. 2017, č. j. 17 A 76/2017 – 42,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci Mgr. Ing. Jakubu Backovi, advokátu se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Žalovaný jím rozhodl o zajištění stěžovatele v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). K jejímu věcnému projednání nicméně nepřistoupil, neboť zjistil, že jsou splněny podmínky pro zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 46a odst. 9 zákona o azylu.

[3] Podle tohoto ustanovení, ve znění účinném od 15. 8. 2017 (od účinnosti zákona č. 222/2017 Sb.), platí: [v] *případě, že je zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění nebo o*

žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ministerstvo neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.

[4] Nejvyšší správní soud se k němu vyjadřoval v usnesení ze dne 31. 10. 2017, č. j. 3 Azs 153/2017 – 29, a dospěl k závěru, že jej lze bez problému aplikovat v případech, kdy krajský soud rozhodnutí o zajištění cizince věcně přezkoumal.

[5] V projednávané věci se stěžovatel žalobou podanou u krajského soudu bránil proti rozhodnutí žalovaného, na základě kterého měl být zajištěn do 16. 9. 2017. Krajský soud se jeho věcí meritorně zabýval a žalobu zamítl rozsudkem ze dne 7. 8. 2017. Stěžovatel napadl rozsudek kasační stížností podanou u Nejvyššího správního soudu 20. 9. 2017. Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti potvrdil, že zajištění stěžovatele bylo 16. 9. 2017 ukončeno.

[6] Z toho plyne, že podmínky pro postup podle § 46a odst. 9 zákona o azylu byly splněny, Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[8] Nejvyšší správní soud dále rozhodoval o odměně advokáta Mgr. Ing. Jakuba Backy, který byl stěžovateli ustanoven jako zástupce pro řízení o žalobě usnesením krajského soudu ze dne 26. 6. 2017, č. j. 17 A 76/2017 – 16, a na základě § 35 odst. 9, věty poslední, s. ř. s. jej zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 9, věty první, s. ř. s. hradí odměnu za zastupování a hotové výdaje ustanoveného advokáta stát.

[9] Mgr. Ing. Jakub Backa požadoval odměnu za dva úkony právní služby, a to za písemné podání ve věci samé – podání kasační stížnosti a za další poradu s klientem přesahující jednu hodinu – právní poradu dne 14. 9. 2017 v délce 1 hodina a 20 minut, jejíž konání doložil potvrzením podepsaným stěžovatelem [§ 11 odst. 1 písm. c) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „advokátní tarif“)], společně s paušální náhradou hotových výdajů a daní z přidané hodnoty.

[10] Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za žádný z uvedených úkonů právní služby, neboť dospěl k závěru, že nemohly mít pro stěžovatele žádný přínos. Důvod, pro který zákon umožňuje ustanovit účastníkovi zástupce, jehož odměnu hradí stát, je zajištění ochrany práv a právem chráněných zájmů i těch účastníků, kteří by sami nebyli schopni hradit si zastoupení právním profesionálem. Stát tedy ustanovenému zástupci hradí odměnu pouze za ty úkony právní služby, které skutečně mohly ochraně těchto práv sloužit. Odporovalo by smyslu a účelu právní úpravy, pokud by ustanovený zástupce mohl úspěšně nárokovat odměnu za libovolný počet úkonů, aniž by byl zřejmý jejich přínos pro zastupovaného účastníka řízení (srovnej také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7 Afs 56/2010 – 59, nebo ze dne 12. 7. 2012, č. j. 1 As 98/2012 – 21).

[11] Ustanovený zástupce sepsal v projednávané věci kasační stížnost, jejíž odůvodnění je obsahově totožné se žalobou. Strany 4 a 5, které představují přibližně tři čtvrtiny uplatněné argumentace, jsou doslovnou kopií jejího textu. Zbývající čtvrtina (odst. 3 a 4 na str. 3) je zčásti převyprávěním žaloby (odst. 2 na str. 3), zčásti textem novým, ale takovým, který nereaguje na důvody krajského soudu. Zástupce se v této části vyjadřoval k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 8 Azs 114/2017 – 35, na který krajský soud odkazoval, ale bez vztahu k důvodům tohoto odkazu. Krajský soud jím podporoval svůj závěr, že lze uplatňovat ve vztahu k § 46a odst. 1 písm. e) i § 47 zákona o azylu obdobnou argumentaci. Zástupce v reakci na to v kasační stížnosti uvedl, že citovaný rozsudek se týkal cizince s jinou pobytovou historií. Takové tvrzení bylo irelevantní, neboť závěr krajského soudu byl obecný a bylo jej možné vztáhnout na různé skutkové situace.

[12] Z výše uvedeného plyne, že argumentace uplatněná v kasační stížnosti nemohla projednávané věci nic přinést. Za takový úkon ustanovenému zástupci odměna nenáleží.

[13] Advokát dále nárokoval odměnu za další poradu s klientem přesahující jednu hodinu. Ani za tento úkon soud odměnu nepřiznal. Advokát k němu doložil zcela obecné potvrzení, ze kterého lze zjistit pouze to, že se porada konala 14. 9. 2017 v zařízení pro zajištění cizinců (stěžovatel byl ze zajištění propuštěn 16. 9. 2017), trvala 1 hodinu 20 minut a týkala se kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že obsah kasační stížnosti byl totožný se žalobou, nemohl být ani obsah související porady podstatně odlišný od té, kterou advokát vykonal před doplněním žaloby. Přínos tohoto úkonu pro stěžovatele není zřejmý.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu